'सैव' प्रोक्षणक्रिया, 'ततः' अश्वनाशदोषात्, 'प्रायश्चित्तिः' विमोक्षणहेतुः ॥

इति नवमोऽनुवाकः ।

अथ दशमोऽनुवाकः ।

(१) नवमेऽश्वनामवाचनमश्वोत्सर्गश्चेत्युभयमभिहितं। दशमे दीक्षाभिधीयते। यदुक्तं सूत्रकारेण। एतस्य संवत्सरस्य योक्त-रामावास्यास्तस्यामुखां सम्भरति त्रैधातवीया दीक्षणीयाकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहेति चत्वार्यौद्गृहणानि जुहोति स्वाहाधिमाधी-ताय स्वाहेति त्रीणि वैश्वदेवानीति। तत्र वैश्वदेवानि विधत्ते। "प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत। तस्य तेपानस्य। सप्तात्मनो देवता उदक्रामन्। सा दीक्षाऽभवत्। स एतानि वैश्वदेवान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्। तैर्वै स दीक्षामवा-रुन्ध। यद्वैश्वदेवानि जुहोति दीक्षामेव तैर्यजमानोऽवरुन्धे"॥१॥ इति। 'प्रजापतिः', अश्वमेधं यष्टुं कामयमानस्तत्सिद्धये 'तपः', अकुरुत। 'तेपानस्य' तपःकृतवतः, प्रजापतेः 'आत्मनः', सका-शात्, 'सप्त'शीर्षण्या प्राणरूपा 'देवताः', 'उदक्रामन्'। ताश्च देवताः स्वकीयं रूपमुपसंहृत्य दीक्षारूपेणाविर्भूताः, ततः 'सा' सप्तदेवात्मिका, 'दीक्षाऽभवत्'। तस्यां दीक्षायां 'सः' प्रजापतिः, 'एतानि' स्वाहाधिमाधीतायस्वाहेत्यादीनि वैश्वदेवनामकानि मन्त्रवाक्यानि, दृष्ट्वा तानि ऊत्वा 'तैः', 'दीक्षां', स्वाधीनां